

[Tinning]

ger, som fru Ingerlise Koefoed havde mod de forslag, som ligger i selve redegørelsen, kan jeg fuldt ud tilslutte mig. Det er klart, at det bliver ikke VS, der kommer til at stå i vejen for, at udviklingstempoet på dette felt bliver øget. Men det er ikke nok, at vi siger, at vi meget gerne vil have ligestilling, og at vi synes, det er urimeligt, at blinde, svagtseende og andre læsehandicappede ikke kan få den daglige avis og ikke har mulighed for at læse de bøger, vi andre kan læse osv. Hvis vi synes, det er så urimeligt, må vi selvfølgelig lave det om så hurtigt som overhovedet muligt, og jeg mener, at hver gang der er mulighed for at konstruere et parlamentarisk flertal for at fremskynde udviklingstempoet i forhold til det, der ligger i redegørelsen, står vi parat, ikke med meget, men dog med de sølle fem mandater, som jeg repræsenterer.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Det har været en eftermiddag med de store ord, hvor man var enige, og inden vi startede debatten, kunne man jo forudse, hvordan den ville blive. Der var ingen, der vovede at stå op her og sige noget om, at der ikke skulle gøres noget.

Jeg skal ikke gå ind på redegørelsen, men kun takke for den. Jeg synes måske nok, at den er en lille smule tør med alle de tal og sammenligninger, hvor man godt kunne have ønsket, at der havde været lidt mere konkret. Sådan vil det dog være, bl.a. fordi mange, der sidder i kulturudvalget, ikke er så uenige, men vi skal jo også skaffe pengene, vi skal snakke med de andre medlemmer i gruppen og overbevise dem om, at det er vigtigt, og så skal man igen sammen med andre prøve at finde et flertal for at skaffe pengene. Det er realiteterne.

Vi må også se i øjnene, at jo flere ældre der bliver, des flere vanskeligheder bliver der. Det er godt, at der måske bliver færre problemer med hensyn til børnene, fordi man sætter tidligere ind, men jeg har siddet og tænkt på, at man ikke har talt ret meget om den store gruppe, som ikke i skolen fik særundervisning, ekstrahjælp osv., som måske aldrig nogen sinde har fået mulighed for at læse en bog, og som på mange måder ikke kan orientere sig. Tænk at få en brugsanvisning til en eller anden ting, hvor vi andre sidder og studerer den meget nøje for at finde ud af en ting. Man er fuldstændig handi-

cappet. Jeg oplevede engang i et skolekøkken, at en handicappet elev skulle læse en opskrift, og jeg tænkte, hvad i alverden den ret ville være kommet til at bestå af, hvis ikke hun havde været i stand til at få at vide, hvad det egentlig var, der skulle puttes i den. Dengang gik det helt klart op for mig, hvor handicappet man egentlig er, når man ikke er i stand til at få den information, vi andre får som den mest naturlige ting.

Vi skal også sige til os selv, at vi alle kan komme ind under denne rubrik og kan få brug for den hjælp, og så vil vi gerne have, at den er der.

En anden ting, vi skal gøre os klart, er, at lydbøger er uhyre vigtige. Jeg har oplevet en elev sidde og være fuldstændig handicappet, men ved hjælp af en lydbog og en bog i løbet af et halvt år kunne læse selv uden lyd. Tænk, hvis man havde den mulighed, så langt flere, også voksne, kunne sidde derhjemme. Der er så enorme muligheder i det her, at det burde få os til at sætte os sammen og sige: egentlig er det beskæmmende, når vi nu så gerne vil, at vi ikke får gjort mere ved det.

Jeg vil håbe, at vi kan få noget sat bag vores velvilje, kan få mulighed for at omprioritere. Det er jo et spørgsmål om penge, og hvis vi ikke har flere, så må vi se på, om de penge, vi nu har, bliver anvendt rigtigt. Det er et område, hvor vi ikke kan være bekendt bare at have velvilje, hvor vi – meget gerne i samarbejde med de mennesker, der arbejder med det, med private organisationer, med det offentlige – siger: hvad kan vi gøre, og hvordan skal vi prioritere? Hvor skal vi sætte ind først? Hvor skal vi støtte? Jeg tror, som det også fremgår af redegørelsen, det er nødvendigt, at vi får noget støtte ind i produktionsleddet.

Jeg skal bare udtrykke det store ønske i dag, at vores velvilje også kommer til at give sig udslag.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg kan naturligvis kun takke samtlige ordførere uden undtagelser for de indlæg, der har været i forbindelse med denne redegørelse, bl.a. fordi man er gået til redegørelsesdebatten med en interesse og et engagement, som det på disse tidsmæssige vilkår kunne have været lidt svært at opvise. Jeg